Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Sorribes

Castellar del Riu

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A la zona de Llinars.
Emplaçament	Al final de la carretera de Llinars.

Coordenades:

Latitud:	42.1327
Longitud:	1.70886
UTM Est (X):	393292
UTM Nord (Y):	4665317

Classificació

Número de fitxa	08050 - 43
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XII-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La casa està dempeus i no mostra problemes importants.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	001906900CG96E0001AW
Autoria de la fitxa	Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa:	dt., 19/07/2011 - 02:00

Descripció

La masia de Sorribes es troba a l'extrem nord-est de la vall del torrent de Llinars, amb vistes àmplies sobre la conca del torrent. La masia conforma una estructura complexa i de planta irregular formada per diferents cossos que són el resultat de les diverses ampliacions i modificacions que ha experimentat la casa al llarg dels segles configurant-la tal i com la veïem avui dia. L'edifici està bastit sobre un terreny amb desnivell, fet que li permet tenir accés per diferents nivells i determinant que les seves façanes mostrin alçades distintes. Es pot identificar una estructura més antiga, l'originària que ocupa part central del costat nord. Aquesta estructura és identificable des de la façana nord i des de la façana sud, en el punt que dóna un ampli passadís interior i també des de l'interior de la casa. No es conserva la part corresponent al mur de llevant, potser eliminat en fer l'ampliació de la casa cap a aquest costat. Aquesta estructura està bastida amb murs que formen un aparell regular fet de carreus ben tallats i disposats en filades i a trencajunt. Aquest cos mostra un gruix dels seus murs d'una amplada considerable. Aquesta estructura sembla doncs, correspondre a una mena de torre o casa forta d'origen medieval. A partir d'aquesta primera estructura l'edifici es va anar ampliant i creixent, conformant ja una estructura de masia. Les primeres ampliacions van ser vers cap costat de llevant definint una planta quadrangular en l'estructura de la casa. També es va conformar una estructura de planta allargada i dos nivells al costat sud, i tancant pels costats de llevant i ponent amb un mur que uneix aquesta estructura amb la casa conformant una mena de clos o baluard (incialment sembla que no seria cobert i amb posterioritat es va cobrir amb una teulada formant un mateix vessant amb el cos sud). L'accés a l'interior del conjunt és pel costat de llevant a través d'un porta d'arc de mig punt adovellat. Al costat oposat, una altra obertura dóna a una escala exterior que permet accedir a la part baixa de l'estructura del costat sud. L'edifici també s'amplià per tot el costat de ponent, ampliant l'estructura de la casa per aquest extrem amb un cos de menor alçada que la resta de la casa. Al costat d'aquest cos trobem un altre baluard que dóna a les estructures situades al costat sud de la casa i a les escales exteriors esmentades abans. Pel costat sud i sud-est, hi ha altres cossos d'estructura allargada disposats adaptant-se al terreny de manera esglaonada, el conjunt són estructures destinades al bestiar i a magatzem, de la mateixa manera que la part baixa dels cossos ampliats tant pel costat nord-est com pel sud.
El conjunt mostra diferents tipus d'acabat dels seus murs, fet que respon a les diferents fases constructives que ha anat experimentant, així podem observar alguns paraments d'aparell força regular i d'altres de configurats per un paredat irregular, en algun element interior hi ha presència de maó massís, però l'element constructiu principal és la pedra. Gran part dels murs exteriors havien estat totalment revestits d'un arrebossat de morter, el qual avui només es conserva parcialment. Pel que fa a les obertures, a més de la porta d'accés de llevant, ja esmentada, podem veure vàries finestres fetes amb carreus als muntants i llinda plana de fusta, també n'hi ha alguna amb llinda plana monolítica, i algun ampit de pedra sobresortit. Cal dir, però, que la masia es mostra molt tancada, amb poques obertures, o si més no molt amagades. En aquest sentit el cos de la casa pròpiament a planta sotacoberta té vàries finestres però quasi no s'identifiquen, són del tipus espitllera, amb un molt petita obertura per la part exterior i per contra per dintre són prou amples. A l'angle sud-oest, hi ha dues espitlleres amb molt bona visió sobre la vall.

Observacions:

(Cont. Descripció) L'interior de la casa ha sofert diverses modificacions al llarg dels segles, i les seves funcions i espais també degueren anar-se adaptant. A la planta baixa, al costat nord-est hi ha la cuina amb l'antiga llar de foc tancada amb envans a l'angle nord-est (sembla que al costat hi hauria hagut un forn de pa amb cos exempt adossat al mur nord). La planta primera conserva restes d'una estructura d'una altra llar de foc, sembla que anteriorment tot l'espai configurava una sola gran sala amb motllures de guix a la part superior de les parets. Les golfes és un espai únic.
A la planta baixa, al costat nord-est hi ha la cuina amb l'antiga llar de foc tancada amb envans a l'angle nord-est (sembla que al costat hi hauria hagut un forn de pa amb cos exempt adossat al mur nord). La planta primera conserva restes d'una estructura d'una altra llar de foc, sembla que anteriorment tot l'espai configurava una sola gran sala amb motllures de guix a la part superior de les parets. Les golfes és un espai únic. La masia es conserva aturada en el temps, mantenint encara alguns elements que

actualment són difícils de veure, graners, l'habitació de la llar de foc, envans de travesseres de fusta, alguns fogons, etc. La majoria dels forjats són de bigues de fusta, moltes amb motllura als angles i revoltons d'obra i guix. També hi ha algun paviment de lloses de pedra.
La part de l'ampliació del costat nord-oest, està comunicat directament amb el menjador-cuina. En aquesta ampliació, tot i que hi ha una estructura de fogons en el passadís, la resta són habitacions. El cos del costat sud, té comunicació amb la resta de la casa a través de l'antic baluard, i que ara es mostra a mode d'ampli passadís amb el terra de lloses. En aquest cos la majoria de les estances eren destinades a habitacions (una conserva graners).
Al peu del pendent on està emplaçada la masia hi havia hagut el molí del Llinars, del qual actualment només es conserva l'estructura de la basa reconvertida en piscina.
Tot i que actualment no és habitada, fins no fa molt encara funcionava com a masoveria.

Història

La masia de Sorribes ens mostra una part de l'estructura que podem atribuir al període medieval, mostrant una configuració arquitectònica que pot correspondre a una mena de torre. Cal tenir en compte que la casa es troba molt ben ubicada sobre la vall del torrent de Llinars, a peu del camí que puja cap a Canals de Catllarí, amb vistes cap a la masia de Moneny, on s'hi identifica una altra estructura del tipus torre, força similar. La bibliografia ens fa menció de la quadra de Llinars o de Sorribes, de la qual en seria part central, almenys a nivell administratiu, la masia de Sorribes. Tot i que algunes de les cites s'hi refereixen a l'època moderna, és una configuració que deu tenir els seus orígens en època medieval.
El canvi de funcionalitat de la casa, convertint-la amb masia, sembla una modificació realitzada cap a l'època moderna, potser entorn als segles XVI o XVII, caldria analitzar a fons l'estructura i la documentació per tal de poder establir una seqüència cronològica de l'arquitectura de la masia i de la seva història. Al llarg de l'època moderna i fins i tot contemporània la masia va experimentar diverses modificacions i ampliacions. Cal dir, que el fet de que l'estructura, sobretot en la part de la casa, es mantigui tant tancada amb presència de diverses espitlleres, algunes molt ben situades, ha fet pensar que pot tenir alguna vinculació amb alguns dels conflictes esdevinguts al llarg de l'època moderna i contemporània. Són tant sols hipòtesis que no estan confirmades a nivell documental.
Tant Sorribes com el molí de Llinars s'esmenten en el llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. nº63. 1856 nº 32" (ACBR).